

[Landbrugsministeren.]

ikke har fået den største del af bevillingerne, men jeg kan dog oplyse, at der for tiden på Fyn er 24 igangværende landvindingssager til en samlet overslagssum af ca. 8,3 mill. kr. og omfattende et areal på 2 611 ha, så nogle landvindingsarbejder gennemføres der dog også i vort fælles hjemland Fyn.

Fremgangsmåden, når der foreligger en ny bevilling, er den, at statens landvindingsudvalg forhandler med arbejdsministeriet om, hvilke af de færdigbehandlede sager der bør komme i betragtning. Arbejdsministeriet foretager en klassificering af sagerne efter ledigheden i kommunerne, og det er rigtigt, som også det ærede medlem fremhævede, at landbrugsministeriet i høj grad tager hensyn til arbejdsministeriets ønsker om at placere arbejderne i områder med ledighed. Der er også andre forhold, der kan bevirke, at en sag bliver foretrukket, f. eks. hvor det drejer sig om kystsikringsanlæg, der kræver hurtig iværksættelse, og hvor der er tale om en særlig god landvindingssopgave. Af de 10 mill. kr., der i oktober i år er blevet stillet til rådighed, vil der kun blive bevilget nye sager til et beløb af ca. 7 mill. kr., idet det er nødvendigt at reservere nogle millioner til overskridelser og udvidelser såvel i tidligere godkendte som i nye sager.

For Fyns vedkommende vil der efter fordelingsplanen kun blive bevilget én sag, nemlig Bågøssagen, som det ærede medlem nævnte; det er naturligvis beklageligt, at man ikke i større udstrækning kan imødekomme i øvrigt velbegrundede ønsker om iværksættelse af landvindingsarbejder, for det er rigtigt, som det ærede medlem fremhævede, at der ligger projekter i landvindingsudvalget til meget betydelige beløb. Jeg kan i denne forbindelse nævne, at statens landvindingsudvalg inden fordelingen af de i oktober måned bevilgede 10 mill. kr. havde liggende ubevilgede sager til et beløb af ikke mindre end 78,2 mill. kr. Det var sager, der var til behandling, og hvoraf

underudvalgene havde afgivet indstilling om godkendelse af sager til et beløb af ca. 15,5 mill. kr. Skal der vindes ind på de mange ventende arbejder, vil en forhøjelse af bevillingerne være nødvendig.

Det ærede medlem hr. Helge Larsen fremdrog i sin tale i går nogle spørgsmål om jordlovenes administration med særlig sigte på forholdene på Lolland-Falster. Jeg hørte med stor interesse på de betragtninger, det ærede medlem fremsatte. Også inden for administrationen er man opmærksom på, at vanskelighederne ved at fremskaffe tillægsjord i forhold til behovet synes at være større på Lolland-Falster end i de fleste andre dele af landet. Det er mit indtryk, at statens jordlovsudvalg ved sit arbejde med fremskaffelse af tillægsjord er indstillet på at tage de højere jordpriser i Maribo amt i betragtning dels ved at gå med til ret høje priser på tillægsjord, dels ved at gå ind på jordkøb i forbindelse med statens forkøbsret i tilfælde, hvor statens tabsrisiko har været væsentligt større end sædvanlig.

Når det drejer sig om benyttelse af statens forkøbsret, er der imidlertid foruden jordbehovet og jordpriserne også forskellige andre forhold, som skal tages med i bedømmelsen, herunder om tillægsjord kan fraskilles en ejendom uden betydelig ulempe for driften, og om restarealet vil stå i passende forhold til og være velbeliggende for ejendommens bygninger. Det er klart, at afvejelsen af alle disse forhold i adskillige tilfælde kan være vanskelig, og det vil nok ikke være muligt helt at undgå afgørelser, som kan vække kritik fra den ene eller den anden side, men jeg er enig med det ærede medlem om betydningen af, at der sættes ind på de områder, hvor der er rimelige muligheder derfor, og jeg lægger stor vægt på, at rimelige muligheder for fremskaffelse af fornøden tillægsjord ikke forskertses.

Det ærede medlem fremhævede i denne forbindelse et tilfælde i Øster Ulslev — Godsted kommune, hvor en husmand, som i sin tid havde anmeldt behov for tillægsjord, ikke kom i betragtning ved fordelingen af